

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO
Telephone: HElmsdale 2812
Največji slovenški teden
v Združenih državah
ameriških
The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

Kranjsko - Slovenska
Katolička Jednota

je prva in najstarejša
slovensko-bratska pod-
pora organizacija v
Ameriki

Pošuje že 41. leto

GESLO K. S. K. J. JE:
"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1933 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1106, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1918.

ŠT. 52 — NO. 52

CLEVELAND, O., 24. DECEMBRA (DECEMBER), 1934

LETO (VOLUME) XX

K DVAJSETLETNICI NAŠEGA LISTA

Napisal IVAN ZUPAN, urednik

Pred nami leži zapisnik XII. glavnega zborovanja KSKJ, vršečega se od 17. do 26. avgusta 1914 v Milwaukee, Wis., ki je v tem zvezni ustanovitvi lastnega glasila naše Jednote. Precej dolga in burna debata je bila na deveti seji dne 21. avgusta popoldne, ko se je reševalo in zaključilo to pereče vprašanje. Naj naveđemo iz tega zapisnika samo nekaj bolj važnih odstavkov: "Brat Ivan Zupan stavi v imenu gospodarskega odbora predlog, naj se ustanovi s 1. januarjem 1915 lastno glasilo, in sicer tedenik na osmih straneh po pet kolon." Za vzdrževanje lista naj se jemlje denar iz glavnega Jednotinega stroškinega skladu."

"Brat Stefan Lah, delegat društva št. 74 predлага ustanovite lastnega glasila. Mnogostransko podpirano. Zatem priporočajo razni delegatje, da naj bi Jednotino glasilo izhajalo v strogo katoliškem duhu."

Pri polmenskem glasovanju je bilo za lastno glasilo oddanih 73 glasov, za staro glasilo, (A. S.), pa 45 glasov.

Na 16. seji dne 26. avgusta dopoldne je bilo odobreno ime "Glasilo K. S. K. Jednote," katero je predlagal sobrat Fr. Boitz, delegat društva št. 7.

Začetkom decembra 1914 sem bil po tedanjem odboru imenovan za prvega urednika našega lastnega lista in sem se takoj preselil vsled predpriprav v Chicago, Ill. Treba je bilo namreč sestaviti adresar v abecednem redu za 12,000 članov ali Jednotnih naročnikov, kar nam je vzel več tednov dela. Pri tem smo bili zaposleni: tedanji predsednik br. P. Schneller, br. Plautz, Mr. Fr. Kerže in jaz.

Zelo težavno je bilo tudi iskanje pisarne za uredništvo in upravljanje ker smo se bali prevelikih stroškov z najemnino. Končno smo najeli dve sobi v poslopju brata Fr. Grilla, tedanjega edinega slovenskega mlekarja v Chicagu na 1818 W. 22nd St. V tej hiši se je vse uredilo za prvo izdajo Glasila, ki je izšla dne 13. januarja 1915 v 12,000 izvodih na osmih straneh po 6 kolon. Tiskala je naš list Češka Narodna tiskarna celih 6 let. Ker so nam v tej tiskarni odsvetovali rabo petih kolon za eno stran, kakor je to konvencija določila, smo vzel eno kolono več.

Po pretekli šestih let se je Glasilo za dobro treh let preselilo v Joliet, Ill.; tisk in odpremo je prevzela tiskarna "Amer. Sovanca"; zatem, oziroma zadnjih enajst let pa izhaja Glasilo v Clevelandu; delo tiskanja in odpremo ima pogodbeno v oskrbi tiskarna "Amer. Domovine."

Odkar izhaja Glasilo v Clevelandu, se je velikost posamezne strani pomnožilo za eno kolono, namreč na sedem, dasiravno se ni o tem na nobeni konvenciji kaj debatiralo ali po gl. odboru določilo.

Star pregovor pravi, da ni lepo lastno robo preveč hvaliti. To navajam ob dvajsetletnici Glasila vsled tega, ker še vedno opravljam jaz posel urednika in upravnika. Vseeno pa hočem resnici na ljubo navesti nekaj dokazov, da je omenjena konvencija v Milwaukee storila nekaj imenitnega in za našo Jednoto velekoristnega, ker je določila svoje lastno glasilo, ki se navzlic nizki naročnini po 7c na mesec za člane še vseeno samo vzdržuje in izplačuje. Poglejmo samo kako je naša Jednota tekom zadnjih 20 let s svojim lastnim glasilom napredovala:

Začetkom leta 1915 je štela naša Jednota 12,200 članov v odraslem oddelku; mladinskega tedaj še ni bilo; njen skupno premoženje je tedaj znašalo \$312,030.00; tedaj je štela Jednota 130 krajevnih društev.

Dne 30. oktobra 1934 je štela naša Jednota 22,996 aktivnih članov in 12,145 članov mladinskega oddelka, torej 35,141 skupaj, torej skoraj trikrat toliko članov kar pa pred 20 leti nazaj, skupno Jednotino premoženje je pa v letosnjem oktobru znašalo na podlagi mesečnega finančnega poročila \$3,369,590.36, ali več kot za 10krat več kot pred 20 leti. Krajevnih društev šteje KSKJ. sedaj 185.

Marsikatera beseda, vrsta, kolona in stran je bila v teh letih napisana v svrhu reklame in propagande naše Jednote, kar bi se ne bilo nikdar vse to izvršilo ako bi ne imeli lastnega glasila. To se je skušalo posebno v povodom dveh naših zadnjih jubilejnih kampanj; lani tekem 5 mesecov za mladinski oddelki in letos v ravnu isti dobi za aktivni oddelki. Naši jubilejni kampanji sta trajali torej deset mesecov vsega skupaj, v katerih smo pridobili 6382 novih članov obeh oddelkov. Dvomimo, da je še kaka druga slovenska podpora organizacija v teh mesecih imela tako velik uspeh.

Omenil sem že, da je lastno glasilo kake podporne organizacije najboljše reklamno sredstvo in tudi najcenejše. Tukaj navajamo milijonske številke vseh izdaj našega lista tekem zadnjih 20 let.

Začeli smo ga tiskati po 12,000 tedensko; potem je število naročnikov ali čitalcev od leta do leta naraščalo. Največ smo ga razposiljali leta 1930 in sicer po 20,000 iztisov na teden, danes ga gre na pošto 18,150.

V vseh teh 20 letih je bilo tiskanih in razposlanih 16,200,000 iztisov Glasila (šestnajst milijonov dvestotisoč!), in to v razne naselbine širom naše Unije. Če računamo, da je zavzemala vsaka posamezna številka po 8 strani, dobimo torej 129,600,000 strani skupaj. To je v resnici velika reklama za Jednote.

Naj še ob koncu teh vrstic na tem mestu navedem dobeseden ponatis prve strani prve izdaje Glasila z dne 13. januarja 1915 z opombo in obljubo, da se bo uredništvo Glasila tudi v bodoče

strogo držalo Jednotinega gesla in bo še skušalo delovati v korist naše cenjene organizacije:

MIR Z VAMI!

Mir z Vami, dragi sobratje in sestestre K. S. K. Jednote! — S tem gotovo najlepšim pozdravom vseh pozdravov stopam danes prvikrat pred Vas in v Vašo hišo. Želim Vam najprvo preblagi dušni mir, ter mir, srečo in blagoslov v vseh Vaših dejanjih in nehanjih.

O, srečna država, srečna domovina, srečen narod in srečna hiša, kjer vlada največji dobrotnik človeštva: mir in zdravje. Dasiravno nam ne sije tukaj v naši novi domovini solnce sreče ali pravega začeljenega blagostanja, — se lahko vseeno štejemo srečne, ker živimo v prosti in mirni deželi, kjer se ne preliva v potokih človeške, da, — celo bratske krvi.

Tudi tukaj v Zedinjenih državah se je pred leti prelivalo kri za časa vstaje, pa hvala Bogu! — narodi so se sprijaznili in si podali roke v znakmenje edinstva. In danes osoja vsak zaveden in miroljuben Amerikanec krvavo evropsko klanje, istotako ga osojammo tudi mi ameriški Slovenci. Nad početjem sedanje zunanje politike se moramo zgražati, ker smo vsled vojne tudi mi prizadeti. — Marsikdo je že izgubil v klanju narodov svojega očeta, sina, brata ali prijatelja. Poleg tega pa vpliva na mednarodna vojska tudi na naše delavske razmere, da trpimo radi nje indirektno občutno škodo. — Huda je dandanes borba za vsakdanji kruhek tudi v naši novi domovini. — dasiravno jo imenujemo svobodno, in podobno. Tudi pri nas prihajajo dan za nevom številne težave: nesreča, bolezni, smrt, itd., pa hvala Bogu, da imamo za nekatere slučaje pomočne, naša tolažba in naša trenutna rešitev so naše bratske podporne organizacije ali Jednote, razširjene po izoku in zapadu, severu in jugu. Te podporne organizacije so kakor dobrošrečne matere, ki skrbijo z vso vnečno za svoje sinove in hčerke, ter jih kličejo pod svoje okrilje in zaščito.

Tako stopa danes med Vas prvo ali najmlajše dete največje in na najstarejše slovenske podporne matere, naše mogočne K. S. K. Jednote z iskrenim klicem: "Ljubite to mater tako, kakor ona Vas ljubi in skrbí v raznih slučajih hseče, polna ljubezni in usmiljenja do Vas, kakor se to spodobi krščanski materi!"

Kakor vidite, mi je dada ta dobrodelna mati svoje ime, ter mi je utisnila na celo svoj znak, znakmenje sv križa, — v kojem znamenju je vedno doslej — še deluje in bo delovala, dokler ji je Bog določil njen obstanek, — neprehenoma. Ne bojim se to reje, dragi mi sobratje in sestestre, priči stopati med Vas z vtičnjenim znakom naše, oziroma Vaše Jednote, saj istega spodbujate, ljubite in nosite tudi Vi javno pred svetom in legate tudi z njim v hladni grob.

Obetam Vam, da bom skušalo v prvi vrsti ščititi Vaše kari, da bom pospeševalo med Vami pravo bratsko ljubezen, dobreščnost, podporo in usmiljenost, vse to pa po naročilu in navedil moje ljubljene matere K. S. K. Jednote. Naj ne bi prislo nikoli do kakega nesporazuma med menoj in Vami! Tri načela imam zapisana v srcu, katera moram osobito gojiti, ljubiti in ceniti, ta so: Vse za vero, dom in narod!

Bratje in sestre KSKJ kakor tudi ostali cenjeni čitatelji! Gotov je veste, da ima naša dnečna K. S. K. Jednote gori označene besede za svoje geslo. To so najbolj dragocene svetinje vsakega naroda, če hoče biti srečen. Zgodovina nam kaže, da je imel vsak narod že pred sto in sto leti svojo vero, da je vera med kulturnimi narodi neobhodno potrebna, kajti narodi brez vere so divjaki — Ker pa spadamo mi k sveti katoliški Cerkvi, kamor nas je že naša mati pri sv. krstu vpisala — moramo tudij našo katoliško vero spoštovati in živeti, kakor nam ona veli.

Glasilo K. S. K. Jednote bo skušalo brez dvoma stopati po načelih naše sv. vere, kakor je stopala njegova mati KSKJ že vseh dvajset let. Kako lepo plačilo pa je dosegl za to! — Na tisoče in tisoče vod in srce, jo blagruje s hvaležnostjo za izkazane podpore. To ji je v največje priznanje in zahvalo.

Od početka (2. aprila 1854 do 31. decembra 1914) je izplačala naša K. S. K. Jednote že en milijon petindvajset tisoč dolarjev skupne pôdpore (\$1,025,000.00). Dal Bog, da bi doseglia in dočakala še drugi milijon!

Druge besedice našega gesla so: — "Vse za dom!" Gotovo ni dotičnik dosti vreden, ki ne spoštuje in ki ne ljubi svojega doma. Morda ga celo sovraži, mu nasprotuje ali izdajalsko obrekuje. Žalibog, da imamo mi ameriški Slovenci dve domovini! Svoj rojstni dom v slovenski domovini in naš novi dom tukaj v Ameriki. Spoštovati in ceniti moramo obo. Spoštujmo torej vedno in držimo v spominu domovino, kjer nam je tekla zibelka. A še bolj pa ljubimo in bodimo zvesti naši novi domovini, kjer sedaj živimo! Spoštujmo jo, ker nas je sprejela v svoje okrilje kot lastne sinove in hčere, kako se držimo postav naše mogočne Unije. Naše stremljenje naj bo postati prej ko moguče državljanje nove domovine in dosegoti na ta način do onih pravic, ki imajo ostali ameriški državljanji — in v tem smislu bo korakalo "Glasilo K. S. K. Jednote" tudi dalje.

"Vse za narod!" Cenjeni člani in članice! Že samo ime naše mogočne Jednote naprav kaže, da so jo ustavili Slovenci, da jo vzdržujejo Slovenci in da je torej za Slovence, — za naš narod. Kot vneti narodnjaki smo delovali že toliko let v medsebojno splošno korist in kot taki moramo delovati tudi za naprej. Člamo in spoštujemo naš deželni jezik, a predvsem pa ljubimo našo milo slovenčino. Vsakdo izmed nas je govoril pravkar tukaj v naši novi domovini v svojem materinem jeziku. — Radi tega naj bi ga tudi gojil, spoštoval in rabil do smrti. Iz-

VABILO NA VAŽEN SESTANEK ALI SEJO

VAŽNO ZA TAJNIKE IN TAJNICE NASIH DRUSTEV

Cleveland, Ohio. — Ker je bil Glasilu bolj na kratko poročano o skupnem sestanku naših krajevnih društv iz Clevelandu in bližnje okolice, kateri se je vršil 21. novembra t. l., radi tega želim, o istem danes nekaj bolj podrobno poročati, da bo članstvu vsa zadeva znan.

Kakor znano, je minula konvencija določila, da naj se s 1. januarjem 1935 prenehava z izdajo certifikatov razreda B; to velja namreč za nove člane. Vsi starci člani tega razreda se lahko ostanejo tako zavarovani in plačujejo svoj asesment po starem, samo nobenega novega člana ali nove članice se v bodoče več v ta razred ne sprejme. Novi člani imajo torej priliko zavarovati se v razredih C, D, E, ali F.

Dalej je konvencija določila 25c nagrade tajnikom in tajnicam za prestop članstva iz razreda A in B v kak drugi razred. Uredništvo Glasila že danes prihaja s tem pojasnilom vsled tega, ker bo z Novim letom nastopilo svoje urade več novih društvenih tajnikov in tajnic, katerim tozadne določbe zadnje konvencije morda niso znane.

Dalej je bilo izvoljenih v odbor 9 članov in članic, katerim se da načrta, da pripravijo potrebitno gradivo za prihodnjih sestankov. Tajnikom je bil izvoljen v odbor Holmes Ave. Domu na Holmes Ave. Namen tega sestanka je bil, da bi se pri naših krajevnih društvenih organiziralo in pripravilo našo mladino do večje aktivnosti in do boljšega sodelovanja na društvenem polju, kajti priznati moramo, da nam mladina v našem društvenem oziru ne sledi. Radi tega se naša društva nahajajo v nevarnosti, da bodo polagoma izgubili to mladino iz svoje srede. S tako morbitno izgubo bi bila naša Jednota zelo prizadeta; radi tega je potrebitno, da se vsa društva iz Clevelandu in okolice združimo v eno skupino, ter z zdrženimi močmi delujemo na tem, da ne chranimo, kar že imamo, temveč da pripeljemo v naša društva še ostalo katoliško mladino.

Društva, ki se zavedajo položaja, v katerem se nahajamo, so izvolila svoje zastopnike ter iste poslala na prvo zborovanje, katero se je vršilo gori omenjeni dan. Zavedati bi se morali, da je v slogi in skupnosti moč. In če se bomo zavedali tega, tedaj smo lahko prepričani, da nam je uspeh in napredek zagotovljen v vseh ozirih.

Ponovno vas vabim na prihodnji sestanek ali sejo, še posebno se pa vabi vas, cenjeni uredniki in uredniki krajevnih društvenih društiev, kot tudi ostalo članstvo naše Jednote, ker vsak član in članica bo imel prost vstop.

Z bratskim pozdravom ostajam:

George Panchur,
taj. društva sv. Jožefa, št. 169.

Duhovniška vest

Za župnika slovenske župnine v Pittsburghu je imenovan Rev. Matej Kebe, dosedaj župnik na hrvatski župniji v McKeesportu; na njegovo mesto v McKeesport pa pride Rev. J. C. Smoley.

dajice, ki se odtujijo materinem jeziku, ne spadajo v naše vrste!

Ker nosi torej Vaš list ali "Glasilo" lepo slovensko ime, bo nedvomno njegova dolžnost, dajati čast slovenskemu imenu in slovenskemu narodu.

Oziraje se na naša Jednotina pravila, člen XXVIII. točka 170 do 172 glede Jednotinega glasila, navajamo iste dobesedno na tem mestu, da bodo cenjeni člani in članice K. S. K. Jednote uvideli smoter in namen tega lista. Tozadne določbe se glasijo:

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo Marije Device, št. 50, Pittsburgh, Pa.

Društvo Marije Device št. 50 KSKJ, priredi plesno veselico na Silvestrov večer, dne 31. decembra 1934 v Slovenskem Domu na 57th St., na katero se uljedno vabi vse cenjeno občinstvo in želeti je, da se bo društveno članstvo v večini po možnosti udeležilo in pripomoglo do boljšega uspeha za društveno blagajno. Uljedno vabimo cenjeno občinstvo iz Pittsburgha in okolice, da nas posetite omenjeni večer; vašo naklonjenost bomo znali ceniti tudi v bodoče in tudi pravilno povrni. Pripravljalni odbor je predno na delu in želi vsem udeležencem po možnosti kar najbolj bo mogoče postreči v vseh ozirih. Naše društvo je v preteklosti na starega leta večer priredilo zabave več let zaporedoma kjer smo imeli priložnost se skupno posloviti od starega leta in si voščiti v pozdraviti nastop novega leta. Sveda, zadnjih pet let smo bili zmeraj z našimi voščili razočarani ker vsako nastoplo leto smo si voščili vse najboljše, po večini nas pa dobro nismo bili deležni; vsemu temu je bila krija depresija, vsega je enkrat konec, tako tudi upajmo, da bo tudi depresija. Zadnje leto smo pokopali prohibicijo, na starega leta večer je naš društveni predsednik proslavil neoficijelni pogreb depresije; upajmo, da pogrebni, kateri je 1933 pokopal prohibicijo, dal Bog da bi 1935 neoficijelno tudi depresijo in da bi se naša voščila za prihodnje leto urejničila.

Končno kličem vsem udeležencem veselice: Dobrodoši! ter na veselo svidenje na Silvestrov večer v Slovenskem Domu!

Začet zdravo in uspešno novo leto 1935 vsemu članstvu K. S. K. J. ostajam z bratskim pozdravom,

Math Pavlakovich, tajnik.

Društvo sv. Antona Padov. št. 72, Ely, Minn.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da se bodo od sedaj naprej naše seje vršile vsako prvo nedeljo v mesecu ob devetih zjutraj v Slov. Nar. Domu. Prosim, da naše članstvo to vzame v naznanje.

Z bratskim pozdravom,

Mike Cerkovnik, tajnik.

Društvo Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn.

Naše društvo je izvolilo na svoji glavni seji dne 9. decembra sledče uradnike za leto 1935: Ignac Klanchnik, predsednik; John Komidar, tajnik; naslov: 320 W. Poplar St.; John Znidarsich, blagajnik; Fr. Tekavetz, zapisnik. Nadzorni odbor: Frank Setina, Ignac Zarnik in Ludvig Žužek.

Srečno in uspešno Novo leto vsemu Jednotinemu članstvu!

S pozdravom,

John Komidar, tajnik.

Društvo sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill.

S tem naznanjam, da smo imeli glavno sejo, kjer je bilo veliko stvari za urediti, posebno za tiste člane in članice, ki so zaostali s svojim asesmentom in še blizu vse ne pridejo. Taki člani so bili na podlagi Jednotinim pravil suspendirani; isti so suspendirani ta mesec. Torej naj bo prizadetim omenjeno, da se ni treba zaradi tega nič jeziti; saj jih je tajnik že dvakrat opominjal, da plati, a vse to ni nič pomagalo!

Dalje naznanjam vsem suspendiranim članom, da lahko zopet pristopite nazaj v društvo in Jednoto, seveda če svoj dolg poravnate in to najkasneje do 25. januarja 1935.

Društveni odbor za prihodnje leto je sledič: Predsednik Anton Krkoch, tajnik Joseph Juhant, blagajnik Frank Krch.

Na prihodnji naši meseca januarja bo precitan celoletni račun, poleg tega bo še nekaj drugih točk na dnevnem redu; zato pridite vse na to važno sejo, da se kaj uredi v korist društva.

S pozdravom,

Odbor.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 101, Lorain, O.

Naznanilo in vabilo

Naše društvo bo priredilo 29. decembra veliko plesno veselico in domačo zabavo v Slovenskem Narodnem Domu; začetek ob 8. uri zvečer.

Uljedno se vabi vse člane in članice našega društva, da se v polnem številu udeležite te veselice. Ravnato se vabi ostalo občinstvo v Lorainu in okolic, da nas v obilnem številu poseti omenjeni večer.

Igral bo izvrstni orkester. Kapelnik nam je jamčil, da bodo tako živahnno svirali, da se ne bo mogel sleherni udeležence braniti vsaj nekoliko se zavrteti.

Tako se vam tudi ni treba bati, da boste lačni in žejni. Raznovrstni prigrizki, kakor tudi nekaj za "zaliti" vam bo na razpolago.

Vstopnice so samo po 20 centov. Pridite vse! Vsak naj pripelje seboj tudi svojega prijatelja ali znanca, da se bomo v večji družbi prijetnejše zavratiti v veselici.

Ker se naša veselica vrši takoj po Božiču in ravno pred Novim letom, bomo gotovo vsi dobri razpoloženi ter pripravljeni, da se nekoliko razvedrimo.

Torej na veselo svidenje dne 29. decembra v Slovenskem Narodnem Domu!

Za odbor:

Michael Cerne, tajnik.

Društvo Marije sv. Rožmega Vence, št. 131, Aurora, Minn.

Na naši glavni letni seji dne 16. decembra so bili izvoljeni slediči društveni uradniki za 1935: John C. Virant, predsednik; Fr. Glavan, prvi podpredsednik; John Champa, drugi podpredsednik; Anton Ceglar, tajnik; Matt Turk Sr., blagajnik; John Modet, zapisnik; nadzorniki: Joseph Krasevitz, John Lessar Sr., in Eli Smolich; zastavonoš Fr. Hodnik, Andrew Champa, John Korchan, Stanley Krasevitz; redar Jakob Virant; zdravnika dr. Dahl in dr. Bray. Redne društvene seje se bodo v prihodnjem letu vršile kakor dodaj, vsako tretjo nedeljo v mesecu ob devetih dopoldne v S. D. dvoran.

Dalje naj tudi omenim, da bo društvo poslovalo v prihodnjem letu ravno po takih pravilih kakor v letu 1934, ker so bili zopet vso na starem odboru; torej upam, da boste to vsi vpoštevali, kar je včasih zanj.

Pri tej prilici želim se cenjeni članstvu našega društva opozoriti na sklep zadnje seje, da priredi naše društvo svojo predpustno veselico in sicer dne 13. januarja.

K sklepu naj tem potom izrečem še svojo iskreno zahvalo vsem cenj. članom in članicam na prijazno sodelovanje in naklonjenost, ki ste mi jo izkazovali tekom let mojega uradovanja. Prosim vas in vam prisporočam, da ohranite ravno takoj naklonjenost tudi bodočemu tajniku in vsemu odboru.

Zelim vam vsem skupaj pravrečno in uspešno Novo leto!

S pozdravom,

John Toplak, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 188, Homer City, Pa.

Tem potom naznanjam sočratom in sestram našega društva sklep zadnje seje dne 2. decembra, da to društvo priredi plesno veselico v soboto, dne 29. decembra v Slovenski dvorani; pričetek iste bo ob 7. uri zvečer.

Člani in članice so uljedno vabi, da se te veselice polno številno udeleže, ker bo čisti prebitek določen za društveno blagajno; torej bo to vsem članom in članicam v korist, ne pa samo nekaterim. Pridite vse, da se še enkrat vse skupaj v tem letu poveslimo. Za vsestransko dobro postrežbo bo skrbel odbor.

Tako prijazno vabimo tudi vse cenjeno občinstvo te naselbine in okoliških naselbin, da nas posetite na gori omenjeni drugod. Kadar smo tam, se po-

sneti, da je pri društvu vse v redu:

Predsednik Stefan Tkalec, podpredsednik Frank Nemeč, tajnik Stefan Piecko, blagajnik John Tratnjek, zapisnik Jos. M. Piecko, nadzorni odbor: Joseph Horvath, Frank Petrinovic Stefan Oslaj. Obiskovalca bolnikov: Joseph Geric in Stefan Zadravec.

S pozdravom,

Odbor.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 191, Cleveland, O.

Naše društvo je na svoji zadnji glavni ali letni seji izvolilo slediče uradnike: predsednik Teddy Rossman, podpredsednik Frank Rupert, tajnica Mary Vidmar, blagajnik Louis Srpan, rapsnikarica Matilda Ropret, nadzorniki: Ivan Zupan, Frank Novosele, Frances Rupert. Nadzornika bolniških obiskovalcev: Anton Mestek in Justine Skufca. Duhovni vodja Rev. Ant. Bombach. Vratar John Benčin, zastavonoš Frank Novosele. — Društvena zdravnika dr. Škur in dr. Perme.

S pozdravom,

Stefan Piecko, tajnik.

Društvo sv. Martina, št. 178, Chicago, Ill.

Zadnje volitve na letni seji našega društva z dne 9. decembra so naredile precej izjemne v društvenem odboru. Predsednik je ostal še prejšnji, namreč brat Math Hajdinjak; novi tajnik bo John Gorris, blagajnik Mike Vouri, zapisnik Steve Foys; nadzorniki: Steve Zepich, Mart. Frank in Anton Farkas.

Kakor je razvidno iz tega naznanila, bo društvo dobilo s prihodnjim letom novega tajnika. Zato že danes prosim vse one, ki nimajo svojih asesmentov plačanih, da dolg čim prej poravnate in sicer pri meri, kajti jaz ne bom mogel nobenih dolgov oddati novemu tajniku razen tistih, katere je društvo posebno odobrili ali je dalo v ta namen dovoljenje. Torej blagovolite to vpoštevati, kajti zelo neljubo bi mi bilo, ako bi moral še zdaj, predno zapisčam svoj tajniški posel, koga suspendirati; toda prislužen bom k temu, ako je kdo več dolžan, kaker mu je po pravilih dovoljenje.

Torej na veselo svidenje dne 29. decembra v Slovenskem Narodnem Domu!

Za odbor:

Mary Vidmar, tajnica.

Društvo sv. Antona Padov. št. 178, Ely, Minn.

Zadnje volitve na letni seji našega društva z dne 9. decembra so naredile precej izjemne v društvenem odboru. Predsednik je ostal še prejšnji, namreč brat Math Hajdinjak; novi tajnik bo John Gorris, blagajnik Mike Vouri, zapisnik Steve Foys; nadzorniki: Steve Zepich, Mart. Frank in Anton Farkas.

Kakor je razvidno iz tega naznanila, bo društvo dobilo s prihodnjim letom novega tajnika. Zato že danes prosim vse one, ki nimajo svojih asesmentov plačanih, da dolg čim prej poravnate in sicer pri meri, kajti jaz ne bom mogel nobenih dolgov oddati novemu tajniku razen tistih, katere je društvo posebno odobrili ali je dalo v ta namen dovoljenje. Torej blagovolite to vpoštevati, kajti zelo neljubo bi mi bilo, ako bi moral še zdaj, predno zapisčam svoj tajniški posel, koga suspendirati; toda prislužen bom k temu, ako je kdo več dolžan, kaker mu je po pravilih dovoljenje.

Torej na veselo svidenje dne 29. decembra v Slovenskem Narodnem Domu!

Za odbor:

Mary Vidmar, tajnica.

Društvo sv. Antona Padov. št. 178, Ely, Minn.

Zadnje volitve na letni seji našega društva z dne 9. decembra so naredile precej izjemne v društvenem odboru. Predsednik je ostal še prejšnji, namreč brat Math Hajdinjak; novi tajnik bo John Gorris, blagajnik Mike Vouri, zapisnik Steve Foys; nadzorniki: Steve Zepich, Mart. Frank in Anton Farkas.

Kakor je razvidno iz tega naznanila, bo društvo dobilo s prihodnjim letom novega tajnika. Zato že danes prosim vse one, ki nimajo svojih asesmentov plačanih, da dolg čim prej poravnate in sicer pri meri, kajti jaz ne bom mogel nobenih dolgov oddati novemu tajniku razen tistih, katere je društvo posebno odobrili ali je dalo v ta namen dovoljenje. Torej blagovolite to vpoštevati, kajti zelo neljubo bi mi bilo, ako bi moral še zdaj, predno zapisčam svoj tajniški posel, koga suspendirati; toda prislužen bom k temu, ako je kdo več dolžan, kaker mu je po pravilih dovoljenje.

Torej na veselo svidenje dne 29. decembra v Slovenskem Narodnem Domu!

Za odbor:

Mary Vidmar, tajnica.

Društvo sv. Antona Padov. št. 178, Ely, Minn.

Zadnje volitve na letni seji našega društva z dne 9. decembra so naredile precej izjemne v društvenem odboru. Predsednik je ostal še prejšnji, namreč brat Math Hajdinjak; novi tajnik bo John Gorris, blagajnik Mike Vouri, zapisnik Steve Foys; nadzorniki: Steve Zepich, Mart. Frank in Anton Farkas.

Kakor je razvidno iz tega naznanila, bo društvo dobilo s prihodnjim letom novega tajnika. Zato že danes prosim vse one, ki nimajo svojih asesmentov plačanih, da dolg čim prej poravnate in sicer pri meri, kajti jaz ne bom mogel nobenih dolgov oddati novemu tajniku razen tistih, katere je društvo posebno odobrili ali je dalo v ta namen dovoljenje. Torej blagovolite to vpoštevati, kajti zelo neljubo bi mi bilo, ako bi moral še zdaj, predno zapisčam svoj tajniški posel, koga suspendirati; toda prislužen bom k temu, ako je kdo več dolžan, kaker mu je po pravilih dovoljenje.

Torej na veselo svidenje dne 29. decembra v Slovenskem Narodnem Domu!

Za odbor:

Mary Vidmar, tajnica.

Društvo sv. Antona Padov. št. 178, Ely, Minn.

Zadnje volitve na letni seji našega društva z dne 9. decembra so naredile precej izjemne v društvenem odboru. Predsednik je ostal še prejšnji, namreč brat Math Hajdinjak; novi tajnik bo John Gorris, blagajnik Mike Vouri, zapisnik Steve Foys; nadzorniki: Steve Zepich, Mart. Frank in Anton Farkas.

Kakor je razvidno iz tega naznanila, bo društvo dobilo s prihodnjim letom novega tajnika. Zato že danes prosim vse one, ki nimajo svojih asesmentov plačanih, da dolg čim prej poravnate in sicer pri meri, kajti jaz ne bom mogel nobenih dolgov oddati novemu tajniku razen tistih, katere je društvo posebno odobrili ali je dalo v ta namen dovoljenje. Torej blagovolite to vpoštevati, kajti zelo neljubo bi mi bilo, ako bi moral še zdaj, predno zapisčam svoj tajniški posel, koga suspendirati; toda prislužen bom k temu, ako je kdo več dolžan, kaker mu je po pravilih dovoljenje.

Torej na veselo svidenje dne 29. decembra v Slovenskem Narodnem Domu!

Za odbor:

Mary Vidmar, tajnica.

nastopa. Dobili smo novo poto-
budo, odprla se nam je nova
pot. Večik je bil trud za vse,
pa so tudi koristi velike.

Kdor je kdaj prej videl še
veljo skupino slovenskih pev-
k in pevcev nastopiti v Chicago
Civic Opera Hall ali kje drugje
v Chicagu, in jih slišal peti bo-
lje kakor so peli to pot, naj se

kakr oglasi. Naj bi bil ta od-
lieni pevski nastop začetek za
še bolj obsežno pevsko združi-
tev med nami in še že za večje
uskupne uspehe v bodočnosti.

Ivan Račič.

P.S.—Celoten program tega
koncerta je priobčen na 6. stra-
ni v obliku oglasa.

OB DOLGIH ZIMSKIH VECERIH

Črtice in važni dogodki iz življenga naših

Jednotnih članov

MOJE POTOVANJE V
AMERIKO

Napisal John S., Eveleth, Minn.

(Konec.)

Jaz sem bil v silnem strahu, češ, gotovo se potapljam, razumel ga sicer nisem, le to sem vedel, da mora biti nekaj takšnega, drugače bi mi ne opasal rešilnega pasu. Kakor pijan sem se opotekal in drvel kar na predni konec ladje. Med potjo sem si popravljal pas in ko dosem na krov, nikjer ni bilo žive duše, le nekdo se je oklepal debelo vrvi, ki drži jambor. Stompi blizu in vidim, da se Ferkolj krčevito zvija od smeja. Seveda sem precej vedel, da je šala in to si je ravno on priščel na moj račun.

Popadla me je jeza, da bi ga najraje pognal v valove, ker mi je povzročil toliko strahu, tembolj še zato, ker so tudi mornarji drveli skupaj in se smetali seveda obema.

Ferkolj se je začel opravičevati s tem: Morda te bo pustila morska bolezni? In menda je bilo res, kajti četrta dan zjutraj sem v polpoploma zdrav.

Parnik je vozil z rekordno brzino; koliko ne vem več, le toliko, da četrta dan pod noč dobimo ukaz, biti pripravljeni prihodnje jutro za izkrcanje. Poselbo za pijačo, da moramo isto porabiti ali odstraniti v morje, kajti suhaški pregled bo prvi, ki izstopimo v New Yorku.

Naslednje jutro res ob 8. uri že zagledamo kakor v megli daleč — vrhove nebotičnikov in kip Svobode. Splošno veselje nastane med potniki za srečno prestano vočnjo. Tri milje pred New Yorkom se parniki ustavijo. Nas poženejo nekam v spodnjem prostoru, potniki ameriške državljane skup, druge spet posebej. Med tem pa je dospel iz New Yorka zdravnik, ki nas pregleda samo na očeh; kaj je delal z drugimi, ne vem in tudi videl jih nisem več potem. Parnik spet odrije in končno 'prištane v luki ob 12:30. Mi "Americans" nismo imeli nikakih sitnosti več, kakor brz ven na suho. Ko izstopimo, nas postavijo v vrsto, nato pa pride visok, suh in siv možiček, ter začne premetavati po naših kovčegih iskajoč kaj za "pod nos." To je bil suhač in ne samo na papirju, pač pa tudi po službi in njegovi postavi. Izvohal pa nič, kajti tudi mi smo iste že prej dobro preiskali.

Ko ta opravi svoje delo, so nas pa začeli nadlegovati številni vozniki taksijev. Ta te je vlekel za roke, drugi za kovček in "come on, come on!" Splošna smešnjava. Od tu so nas nekako zmešano odpremili, eni so šli v to stran, drugi v drugo in vendar smo se zopet sešli nekje daleč v mestu. Odpremljeni smo bili na postajo ob 6. uri zvečer. Kaj je bilo sedaj? Moja financa je bila "suhă." Ferkolj mi je reklo, da se bova vozila do Chicaga, Ill. skup in sem ga prosil za posojilo, pa tudi njegova listnica že na koncu, mi je vseeno radevolje posodil \$5. To je pa slišala sopotnica Mrs. Pirnat, ki je potovala k možu v Cleveland. O. in sicer slučajno; rekla je: "Kaj ti bo to, če boš potoval še tri dni. Jaz ti dam še \$10." Za kar sem bil obema zelo hvalezen in sem jima oblijubil, da jima povrnem ob priliki, kar sem tudi storil in sem še danes hvalezen tema dvema, kajti ako bi

vodeč gnat nazaj, nekaj brbiljal, kazal na uro in slednjic zapisal na listek 9:45 in nič drugega. Se danes se semejem sam sebi kolik nesporazum je bil med nama tedaj. Beseda "money" sem vedel kaj pomeni; a on mi je dopovedoval, da prvi vlak proti Evelethu odide, "next morning at 9:45 o'clock" in pri besedi "morning" sem pogrunjal in še zapisal je steklo, da će imeti še toliko denarja za listek. Pretipal sem brž moje finančno premoženje in bilo je en srebrn dolar in tri niklji, kar sem mu vse skup ponudil. On je pa seveda odklonil ponudbo, pokazal naj se vležem in je odšel. Glej smola! Ta vrag pa še denarja noče — si mislim, seveda premalo je, zato ga neče. Še v starem kraju mi je oče naročil tole: Kadar prideš v New York, se nič več ne boj čeprav ostaneš sam, in ker ne znaš jezika bodo že uradniki skrbeli, da prideš na določeno mesto. Torej, pojškujmo se dan kako potujejo "mutci."

Torej ob Clevelandu naprej sem bil mutast. Ravnal sem se po očetovem navodilu, da kjer se bo treba presesti, bodo že gospodje skrbeli. Ko nastane noč, si v vagonu uredim iz sebe ležišče in sem kaj udobno zaspal. Ko je bil čas se presesti, mi res sprevodnik samo namigne in seveda lepo sem ga ubogal in mu sledil dokler me ni izročil drugemu.

Previdel sem pa tudi, da na amer. postajah razni "bramborci" ali prodajalci in postreški niso prav pošteni, če vidijo "grinarja" pred seboj. Prišedši v St. Paul, Minn., je bilo treba čakati celo 3 ure na odhod vlaka proti Duluthu. Dasiravno opoldne, sem si mislil, da bo treba zajtrkovat. Krenil sem v restavrant.

Prijazni črnci mi brž pomoli-

žedilni list in menda je vprašal — seveda — kaj želim?

Ker pa nisem razumel jezika, sem kar tja v en dan pokazal na list s prstom, dasiravno tudi tam nisem vedel, kaj pomeni. To se razume; hitro mi postreže z jako obilno porcijo, katera pa ni bila preveč, kajti do takrat je že minilo 36 ur od zadnjega zajtrka.

Črnci ni imel točasno gostovanzen mene; bil je pa z menoj toliko bolj zaposlen. Bil je tudi tako zgovoren. Izprševal me je in menda tudi sam sebi edgovarjal, ne vem.

Razumel ga nisem, odgovarjal sem mu le z rameni, seveda in tudi z včesi sem migal; ker sem bil lačen, je bilo tudi veselje gledati, kako je šla v slast obilna porcija.

Zdaj pa račun. Vprašati kajko čem? E, pa saj sem mutast. Denarja nisem poznal pa mu nastavim kar polno pest drobič, češ, bo že zbral. Dolgo je zbiral in brskal; koliko je vzel, ne vem, le toliko vem, da poštreno ni bilo, ker je prav "tamale" in "tavelike" zbiral, srednje (niklje) mi je pa puščal. V postajni čakanici si vzamem še zavitek cigaret in debelo oranžo. Ponudil sem pro дажalki ostali drobič in vzel je — to sem dobro pazil — en kvader in tri niklje. Ha, dobra kupčija, saj fant ne ve koliko blago stane.

Po očetovem navodilu, da bom dobil v New Yorku do tri čevlje dolg vozni listek in koga bodo že sprevodniki "zmreali," vedi, da boš kmalu na cilju. Ob 3. uri popoldne pride službujoči stražnik in me odvede na vlak. Ob 6. zvečer sem bil v Duluthu, Minn. Tu me sprevodnik spet izroči stražniku, ki me odvede na drugo postajo. Po obleki se mi je poznašo, da prihajam iz Evrope, posebno pa je kričala velika številka 3 na mojem kovčegu, kar je pomenilo, da sem potoval po Cunard liniji v tretjem razredu. Tu mi stražnik veli sestri. Rad sem ga ubogal, saj sem bil utrujen. A zopet, čakaj! Ostal sem sam, nikogar ni bilo v čakanici. Dolg čas me obide; vstal sem in hajd na ulico. Policaj mi je bil takoj za petami in me je za roko

ša, kako teh par dolarjev igra

važno vlogo napram tvojim in-

teresom.

Srečen je tisti, ki ne potre-

buje nobene podpore in ki ne

bo nikdar bolan.

Končno pa najlepše pozdrav-
ljam vse moje bivše sopotnike

iz parnika "Aquitania," s ka-

terimi smo skup "rajžali" od

27. avgusta do 10. septembra

1927, posebno pa čitatelje, ozi-

roma sobrate in sestre širok

nove domovine Amerike.

Vaš sobrat,

John Strah,

Eveleth, Minn.

P. Guaydier:

Okrašeno razpelo

Vsek večer za časa počitnic se je družina Monteil, vračajoče s sprehoda s svojimi petimi otroci, na nekaj časa ustavila na razpotju Blauau. Ta kotiček je čudovit. Razgled je zelo obsežen.

V bližini je bister potoček, ki se smehlja in prepeva po srebrnem pesku. Na

majhni vzpetini stoji velik leseni križ, otožen v svoji starosti in presunljiv z žalostnim obličjem Kristusovim, ki ga je že pred davnim časom urezal kak

umetnik z brda Auvergne. — Medtem ko so se stire fantiči igrali ob vodi, je njihova sestra Genevieve, poskočila in vesela,

hitela zvijati kito poljskega

cvetja. Srečna mati je ob somraku zbrala okrog sebe svoje

otroke. Genevieve je položila na podnožje križa spleteno kito

cvetja, poklepnila, sklenila roke in se poglobila v tiho molitev:

"Učenik, ti vse veš, ti vse zmoreš . . . Naj se zgodi Tvoja volja!"

V tej njihovi ubranosti jih je nekoč videla mala deklica, ki se je peljala mimo v kočiji in jih z začudenjem opazovala. Kaj neki počno pred tem starim lesenskim križem? Sama je videnila razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Hvala vam, doktor."

Stanje bolnice se je naslednjega dne poslabšalo. Ko je doktor prišel, je moral priznati, da je izgubil skoro vse upanje . . . in odšel je, ne da bi se bil obrnil. Eva pa je nato šla, da izvrši namero, ki jo je veden dan nosila v sebi. Kot je videla malo Genovieve, je tudi ona natrgala kito poljskega cvetja, ga položila na križ, poklepknila in a sklenjenimi rokami in z očmi uprtimi v Krista, je tiho šepetal:

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

čudež. Da . . . za posvem nemogoče stvari, a ta razpeli naj bi jih izpolnil onim, ki vanj venujejo.

"Razpeti! Komaj te poznam. Nič več ne vem o tebi, samo ono, kar mi je včeraj pravil doktor . . . Tako malo . . . Pa vendar zadosti, da te moram nekaj prisiti. . . O! Razpeti, o katerem mi je doktor pravil, da je vsi ne odgovori. Naslednjega dne je Eva igraje se večkrat prihaja na križ, seveda razpelo različnih oblik in

K. S. K.

JEDNOTE

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 1. novembra, 1894. Ustanovljena v Jolietu,

državni bilten, dne 18. novembra, 1894.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLET, III.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 2100; telefonična števila: Joliet 5448.

Svetovnost: aktivnega članih 10000; mimočasnih članov 10000.

Od ustanovitve do 21. okt. 1894 množina učenjencev postopoma dosegla 25.000.000.

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OMAR, 22-23rd St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GORMAN, 1112 Scott St., Toledo, Ohio.

Drugi podpredsednik: MARY HOCHERWALD, 2126 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSEPH ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomembni tajnik: STEPHEN G. VERNON, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blažnik: LOUIS ZELENICKI, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Društveni vodja: REV. JOHN PLEVENIE, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni vodja: DR. M. F. OMAR, 6111 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADEZDNI ODBOR:

MARTIN SHURKEL, 811 Ave. A, Brooklyn, N.J.

MISS LOUISE LIEBOVICH, 807 EWEDE Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4817 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK PRANCHEZ, 8011 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCK, 716 Jones St., Brooklyn, N.Y.

FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARIK, 312 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHURKEL, 811 Ave. A, Brooklyn, N.Y.

RUDOLPH G. RUDMAN, 426 Burlington Rd., Wilmette, Ill.

POROTNI ODBOR:

JOHN DECIMAN, Box 529, Forest City, Pa.

MISS AGNES GOREK, 8336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1181 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM F. KOMPARE, 8206 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STEPHENS, 176 Woodland Ave., Louisville, Ky.

UREĐNIK IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, skupajno na Jednote, naj se pošljajo na glavnega tajnika JOSEPH ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopoln. društvene vesti, razna poslanstva, oglase in naročalno pa na GLASILLO K. S. K. JEDNOTE, 6111 St. Clair Ave., Cleveland, O.

URADNO NAZNANILO

ZBOROVANJE GLAVNEGA ODBORA

Službeno se naznanja, da se prične letno zasedanje glavnega odbora dne 21. januarja 1935 ob deveti uri dopoldne v glavnem uradu K. S. K. Jednote.

Društva, ki želijo predložiti odboru kako priporočilo, prošnjo, pritožbo ali kaj sličnega se prosijo, da to zadevno pošljajo na glavni urad najkasneje do 17. januarja 1935.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

STARE NAGRade ZA PRIDOBIVANJE NOVIH ČLANOV ŠE VEDNO V VELJAVI

Kakor je bilo v zapisniku zadnje polletne seje gl. odbora že poročano, so ostale pri naši Jednoti vse stare nagrade za pridobivanje novih članov do preklica v veljavni, kar je zelo važno osobito za uradnike naših krajevnih društev.

Seveda, tudi pristop v našo organizacijo je popolnoma prost in zdravniška preiskava novih kandidatov. Za odrasle se v ta namen iz Jednotine blagajne plačuje po \$2, za otroke pa po 50c.

Nagrade so razdeljene po zavarovalniških svetah sledče:

za \$250.....	50c
za \$ 500.....	\$1.00
za \$1000.....	\$2.00
za \$1500.....	\$3.00
za \$2000.....	\$4.00

Za prestop članov iz mladinskega oddelka ni določene nobene nagrade, ker se istim od strani Jednote računa njih rezervo za pličevanje asesmenta v odraslem oddelku.

Vsek naš Jednotar in Jednotarica bi moral te lepe nagrade vpoštevati. S tem se vam nudi lepa prilika postrani na lahek način prislušiti si nekaj doljarjev, ki v sedanjih časih mnogo veljajo in štejejo.

Tiha noč, blažena noč... Zgodovina najlepše božične pesmi

Bilo je koncem oktobra leta 1818 po noči. Nad majhno gorsko vasico Arnasdorf na Solnograščem se je kar nepriskakovano pojavila huda nevihta, kakoršne ondotni stanovniki že dolgo niso pomnili. Orkanu podoben veter, je kar trgal dele streh na siromašnih kočah ondotnih seljanov. Grozno tuljenje vetra je zbudilo ljudi iz spajanja. — Mislili so že, da se bliža ročini dan. Vsakdo je iskal v mliniti toležbe in se je Bogu triporočal v varstvo.

Sredi te vasice je stala domača solá, ki je služila zaeno

Pri tem je skušala dvigniti svojo slabotno dešnicico, ki ji je pa stekoma zopet padla na poletljivo odoje.

"Oj, kako rada bi še živel!

— Živelata zate in za najuna majhna lubljena otroka!"

Gruberju so te besede tako globoko segle do srca, da je stopil na stran k oknu, kjer si je tisto brišaj solze iz očes, globoko vdihujoc.

"Ne žalu, dragi moj Franc. Idi vendar vsaj za pol ure k počitku! Potreben si spanja revež! Poglej, jutri moraš zopet k dnevu zvoniti, orglati pri prvi maši, potem pa čez dan poducevati otroke. Oj — to je rež preporno delo. Ti moraš imeti čisto glavo in sporočiti te lo," mu je velela žena.

Učitelj Gruber je pomaknil stol malo bližje k postelji svoje bolne žene in je zopet globoko vdihnil.

Zena ga je pričela zatem ponovno dalje tolažiti: "Le korajzen bodi! Zima bo kmalu pri kraju nakar se povrne v deželo zopet pomlad! — Da, pomlad!

Jaz bom do tedaj že okrevala in ti bom pomagala, kar mi bo v moči. — Ali ni bil včeraj naš g. župnik pri tebi na obisku?" ga je končno in nekako razburjeno bolnica vprašala.

"Da, g. župnik je bil res tuj, ko si ti ravno malo zadržala. Prišel me je zopet običajno tolažiti, kakor so tolažili nekdaj prijatelji svetopisemskega Joba in za to sem č. gospodu iz srca hvaležen. — Pa še nekaj — razodel mi je tudi nekaj tajno prošnjo. Znano ti je, da zlagata naš g. župnik lepe pesmice. In to pot se mu je posredilo nekaj izredno lepega. Pesem se zove "Tiha noč" — sedaj sem pa jaz naprošen, da bi to njegovo delo za letošnjem Božič uglasbil," je govoril učitelj Gruber.

"Skušal bom to storiti že danes, ko pojdem zvoniti zornican v cerkev," je odgovoril vidno potolažen učitelj Gruber in je spravil listek papirja zopet varno v svoje nedrije.

Ura se je pomikala že na trijutraj, ko se je tel Gruber oblačiti in odpravljati — kajti službenega pot mu je velela, da bi to njegovo delo za letošnjem Božič uglasbil," je govoril učitelj Gruber svoji bolni ženi.

"Oj Franc, prosim te, prezitaj mi to lepo pesem," ga je prosila njegova žena Marija.

Učitelj Franc Gruber je zatem varno potegnil iz nedrija malo koček papirja iz katerega je čital v nemščini sledčo splošno znano božično pesem:

Tiha noč, blažena noč!
Vse že spi, je polnoč;
le Devica zo Jožefom tam
v hlevcu varje Detece nam.
Spavaj, Dete sladko!

"Zares krasna pesem!" je s slabotnim glasom pripomnila bolnica. "Kako globoko še meni sega v srce! — Vse že spi, — samo midva še čujeva pri našem malem detetu!"

Zatem se je bolna mati sklonila in gorko poljubila poleg sebe ležečega zlatolasega sinkota. Učitelj je nadalje čital:

Tiha noč, blažena noč!
Prišla je nam pomoč:
Dete božje v jaslih leži,
grešni zemlji radost deli,
rojen je Rešenik.

Ves ta čas je učiteljeva sproga zrla zamaknjena v strop. Te krasne vrstice in lepe besede pesmi so ji segale globoko v dušo. Ozirala se je kvišku proti nebui, kakor da je težko čaka na obljubljeno rešitev. Gruber je od strani opazoval notranjo borbo svoje ljubljene žene, saj vendar tripi tudi ona z njim vred revščino. Zatem je stopil k transkemu oknu skozi katerega je obupgo zrl v temno in viharno noč. — Nastala je za trenotek v sobi tišina, kakor v grobu. — To grobno tišino je pa pretrgal globok vdih učitelja, ki je vzhajal proti bolni soprigi — je bil že ves utrujen in otožen, osobito ker je trkala vedna beda na vrata. Dasiravno je štel Gruber tedaj komaj 32 let, je bilo na njegovih liceh že čitati ostre poteze vse dušne in telesne bolesti in prenagle starosti.

— Gruber je sedel globoko zmljeni blizu postelje svoje ikone-knjige sproge Marije, ter si je uprl globov z rokami ob kolena.

"Hvala Bogu, sedaj je zopet zaspala," je vdihnil. Cez dobro uro zatem je pa bolnica odprla svoje oči, dvignila malo kvišku svoje koščene roke in je pričela z globokim glasom govoriti:

"Predraga mi Marija. — Kdaj bo pravzaprav nastopila za nju rešilna ura?" — V tej duševni borbi se je vrzel Gruber v obrazje postelje ter je pricel glasno plakati. — "Rešilna in beda trka neprestano na naši vrata," je nadaljeval učitelj. "Glej, zdravnik je bil med tem vsled utrujenosti

noče več hoditi k nam, zdravila sti poleg meha zadržal, se je pa posila, živila nimava več! —

— Oj, kako zem se je varal, ker sem si izvolil ta revni učiteljski stan! — Pa hvala Bogu, v zadnjem trenotku,

danes mi je postal nek nezan dobrotnik bankovec za pet golinarjev. — To nas bo rešilo iz najhujše zadruge. So pač res še dobro ljudje na svetu." —

Gruberju so te besede je prekinila pogostka zopet na tipke orgel.

Iz njih so zadoneli novi žalni odmevi v "mollu." — Krašna melodije, iz kojih veje le težava in srčna bolest. — To so bili akordi, duševne harfe, ne pa akordi orgel. — Tako so spremili to novo in prvo božično pesem v resnici samo oni glasovi, ki so se isti trenotek porodili v razburjenih prsih učitelja Gruberja.

Solnčni žarki so že prodri skozi okna v notranjčino cerkve, in obsevali kip Žalostne Matere božje v velikem oltarju.

Bolna žena se je na te besede tudi malo pomirila in je prosila svojega moža, da ji je prečital še tretjo kitico one krasne božične pesmi:

Tiha noč, blažena noč!
Radošno pevajoč
angeli Gospoda slave,
mir ljudem na zemlji že, —
človek, zdaj ti otet.

"Oj kako mila in krasna pesem!" je nadaljevala bolnica. "Franc, potudi se, potrudi, ter naredi za te kitice tudi kako lepo melodijo, ali napev!"

"Skušal bom to storiti že danes, ko pojdem zvoniti zornican v cerkev," je odgovoril vidno potolažen učitelj Gruber.

"Marija! — — — Nič odgovora.

Grozen strah ga je sprejet. Poprijel je nato za njeno roko, a roka je bila že bolj hladna, očesa bolnice so postajala steklena, lica bleda, kajti srce njege ljubljene žene in dobrate materje je prenehalo biti.

"Marija, ljuba žena Marija! Cemu si me zapustila samega?" — je ihel učitelj ves obupan nad posteljo.

Poleg mrtvega telesa je pa sladko dremal najmlajši sinko z zlatorumenimi kodri. Oklepali se je v spanju še trdno materne desnice, nevedoč, da je roka že hladna. — Mali dečko se je četovtega kliča tako prestrašil, da se je zatem prebudi in zri očeta prijazno v obraz kleče na postelji.

Kdo bi zamogel popisati žalost učitelja Gruberja in njegove starejšega sinkonta, ki sta zatem ihela ob postelji svoje ljubljene žene, ki je ni bilo več med živimi? — Klečaje sta dvigala roke kvišku in molila za pokoj njene duše.

Približali so se božični prazniki istega leta. Sneg je že pokrival najnovejši grob vaškega pokopališča v Arnsdorfu. — Sv. večer. — Kako čudno je bilo tovno v stanovanju učitelja Gruberja. Vse tisto, zapisano v pesmi, je namreč najdražjega: pok. Marije. Gruber je zopet zamišljeno sedel v oni spalni sobi ter nemo zri predse. — Stekljenice z dravil, oblike, — celo zadnji kozarec, napolnjen z malinovcem je stal še ravno tako pred posteljo, kakor pred nekaj tedni. — Da zares, najhujši udarec za družino je teljaj, kadar ji odnešo matere, ali gospodinjo v hladen grob! — Tako je premišljeval Gruber dolgo časa svojo usodo — in pa tudi nekaj preživele srečne dni ali prve čase njegove zakona.

Spmnjaj se je poznejših let — poznejših sv. večrov. — Letos je pa vse otožno in žalostno! Nič ni bilo lotos opaziti v njegovem stanovanju, da je Božič zopet tukaj. — Niti kruha ni sedaj pri hisi — včasih se je pa ta dan miza šibila od okusnega peciva. — Oj ti bridička usoda!

Nato vstopi starejši učiteljev sinček z ozljajanim božičnim drevescem v hišo. Podaril mu ga je bližnji sosed, da bi mu naredil s tem malo veselje. Oh, kako veselje je vladalo, ko je prišla sestra domov! Iz

HENRIK, GOBAVI VITEZ

Bodilčen misterij v štirih slikah
spisal
Ksaver Meško
(Nadaljevanje.)

2. prizor

FELICITA (vesela in srečna): Pozdravljenja, mama. Tako silno dolgčas nam je že bilo po tebi. (Ljubeče pogleda moža) Dolgčas celo ob Hermanu. In ker sta baš prišla Leonora in gospod vitez Vurberški k nama, smo kar vsi prijezdili sem. Da pogledamo, kako se ti godi. Pozdravljenja, teta Lisbet!

(Se pozdravlja.)

GOSPA: Hvala vam, otroci. Kako se mi godi? Ako vidim krog sebe vas, mlade in srečne, se čutim še sama srečno. Kako sicer — kakor se pač more goditi zapuščeni vдов.

FELICITA: Ali mama, saj vendar nisi tako zapuščena. Saj imaš vendar teto Lisbet! In očeta Leopolda — a ta je buje bolan?

GOSPA: Bolan. Že teden dni. — Sedite, prosim. — Čez noč ostanete pač pri nas?

FELICITA: Pa ostanemo. Oj, mama, toliko bi ti imela povedati. Kako sem srečna in vse mogoce.

GOSPA: Hvala! Lisbet, načni, da pripravijo.

(Lisbet odhaja.)

FELICITA (se ogleduje po sobi): Malo mirneje je pač zdaj v gradu, odkar mene ni takuj.

GOSPA: Nemir otrok je mater življenje. To čuti prav šele, kadar tega nemira več ni. In' je v hiši le preveč mirno.

FELICITA: Ko bi se Henrik vrnil. Bilo bi takoj spet v gradu dovolj življenja. Pa nič glasu o njem?

GOSPA: Nič. Sam Bog ve, je li še živ ali že mrtev.

LEONORA (globoko zdihne): Ah, ko bi se moglo to dognati!

FELICITA: Glej, mama, za Leonoro bi bilo to tako važno. Tri leta že čaka, sirota. Pa ne ve, dočaka li kaj ali nič.

FELICITIN MOZ: In glejte, gospa mati, moj prijatelj, vitez Vurberški, se poganja za roko gospodične.

FELICITA: Pa nikam ne moreta. Kakor v začaranem krogu sta. Leonora misli, da jo dana beseda še veže. Zvezsta je Henriku.

VITEZ VURMBERŠKI: Zvezsta morda čez grob. Je li to rjena dolžnost?

GOSPA (ranjena): Se ne ve. Sreč mi pravi, da Henrik še živi.

FELICITIN MOZ: A srca glas ni vedno trden dokaz. In mati upa zmerom.

GOSPA: Gospodična je vendar svobodna. Voli lahko po milji volji.

VITEZ VURMBERŠKI: Prav zato smo prišli, žlahtna gospa. Da vaše pnenje slišimo, da bi vaše privoljenje dobili. Zakaj, ne bi radi delali proti vaši volji, žlahtna gospa, ne vas žalili.

GOSPA: Gospodična Leonora ve, da ji jaz ne delam nikakih zaprek; tudi delati po morem. V njeni roki je njen življenje, ne v moji; v njeni volji njena usoda. Odloča naj njeni srce.

LEONORA: Gospa, tri dolga leta sem čakala, verovala, upala. A dan na dan je upanje bolj plahnelo. Zdaj ga nič več ni v srcu.

GOSPA (žalostna): Ne zamerim vam, gospodična Leonora. Kdo more večno ljubiti? Mislim, da edino mati. In ta ljubi v otroku sebe.

LEONORA: Težko mi postaja življenje, gospa. Napoti sem že v domačem gradu, zlasti svinčinji, kar sta mi oče in mati preteklo leto druga za drugim umrila. Gospod Friderik pa me ljubi. Mislim, da bi bila srečna z njim.

VITEZ VURMBERŠKI: Da, Leonora, vso srečo, kar je le morem, vam bom dal.

GOSPA: Vajina pravica — pravica mladosti. Ne jaz, ne

moj sin, narsi je še živ ali že mrtev, ne more biti vajini sreči napot. Žrtvovali ste dovolj, blaga Leonora. Hvala vam! (Stopi k nji, jo na celo poljubi.)

(Grajski čuvat trikrat zatego zatropi.)

LISBET (vstopi): nov obisk. Tuji jezdeci se bližajo gradu.

GOSPA: Kdo bi bil?

FELICITA: Poglejmo! Od tod jih moramo videti, če prihajajo po cesti navzgor, dasi se že mrači. (Stopijo k oknu.) Dva jezdeca. Eden v viteški opravi. A drugi — bo li to kak redovnik? V sivi halji, s kapuco na glav.

GOSPA: V kratkem bomo vidieli. Sliši se že peket kopit čez most. Ako so vitezi, se bodo gotovo zglasili tu gori pri nas, ne bodo ostali le pri služincadi spodaj.

FELICITIN MOZ: Vitez ima znamenje križa, se mi je zdelo. Morda se vrača iz Svete dežele. Se še vedno vračajo.

GOSPA (nemirna): Ah, ko bi nam vedela kaj o našem Henrikovi povedati. Vsakikrat, kadar se oglase vračajoči se križari, sem tako nemirna. Vsakikrat upam, da kako sporočilo prineso. Do sedaj se mi upanje ni izpolnilo. A prej ali slej morda le kaj izvemo.

STARI KASTELAN (vstopi, se pokloni): Žlahtna gospa, dva tuja viteza. Eden se zdi hudo bolan. Je ves skrit v svoji plašč. Prosita, če bi jih žlahtna gospa sprejeli.

GOSPA: Privedi jih!

(Kastelan odhaja. Vsi zru molče, v nekakem nemirnem pričakovanju za njim. Čez nekaj trenutkov privede tajca, se pokloni in gre.)

3. prizor

LJUDOVIK (osred, se po konci mož, počasi vstopi; za njim vitez, oblečen čez viteško obleko v siv plašč, dolg in ohlapen, menši halji sličen; ka pucu čez glavo, da obličja ni videti. Oba se pri vrati globočko priklonita. Vitez v halji ostane pri durih, Ljudovik pa stopi za korak naprej): Žlahtna gospa, spoštivjam vam najin pozdrav — in vso srečo vam v imenu božjem.

GOSPA: (se mu pokloni): Isto vama, gospoda viteza. (Pomolči, ga pozorno ogleduje): A gospod, vaš glas se mi zdi znan. In vaša postava me nekogar spominja.

LJUDOVIK (stopi nekoliko bliže proti gospes): Gospa, pred tremi leti sem se prav v tile sobi poslavljal. Na sveti večer.

GOSPA in LISBET (hkrati): Jezus, Marija — naš Ljudovik!

LJUDOVIK: Da, gospa. Spet doma. Po treh dolgih letih.

GOSPA: A Henrik? — Henrik, moj sin?

LJUDOVIK (slovesno): Ob slovesu sté mi pôložili na čest in na dušo, naj ga skrbno čuvar.

GOSPA (vsa razburjena): In sas i, Ljudovik?

LJUDOVIK: Sem, gospa. Klikor le premore človeška roka in človeška moč. So pa še višje moči.

GOSPA: In Henrik se ni vrnil s teboj?

LJUDOVIK (počasi, iztežka trga besede iz sebe): Vrnili. — A vrnil — bolan.

GOSPA: Bolan? — Bolan? — A da je le živ! — Kje je?

LJUDOVIK: Tu, gospa. (Stopi k spremlevnjaku ob durih, ga privede za roko na sredo sobe.)

GOSPA: Henrik — moj sin — dete moje ljubezni. (Plane proti njemu.)

LJUDOVIK (se postavi med njo in sina): Previdnost, gospa!

GOSPA: (se opoteče nazaj, kakor bi jo kdo s silo sunil; se zgrabi za glavo, krikne): Go-

bav? — Neški Bog — grob! (Zajoka z nasola, da je nečas, neprav doleti, je li krečit, jok ali blažen smeh. Se zgrudi vse onemogla v naslanja.)

VSI NAVZOCI (se zdrzejo ob strašnem sporodilu; kakor silno splašeni otroci rinejo k stenam, v globeli oken, in drhte ponavljajo za gospo): Gobav? — Gobav!

LJUDOVIK: Gospa in matna, kakršnega je naredil Gospod Bog, takšen je. Ni pri grehu nalezel te strašne uničevalke moj gospod. Iz vojnega meteza je na svojih rokah neški francoskega viteza. Iz hvalnosti. Vitez je s svojim telesom prestregel udarec zbesnelega Mohamedana, mojemu gospodu namenjen. Nadaš je morda iskal, vitez smrti bil je gobav. Tega moj gospod, ni vedel. Pohral je svojega resnika, nesel za izvaze, da je resi, ako je se živiljenje vreden, kakor je vitez resil njega. Pa se je od tem skočil. Slišimo bolezni mu je postal živiljenje in smrti Gospod — pac namesto smrti, ki mu je v zadnjem trenutku prizanesla.

GOSPA: Vitez ima vitez, ki so osumljeni komunizmu, je v zaporih mariborskega sodišča. To pa je jasne posledice vzgoje — brez Boga, zaradi katere bo trpel, če pojde takoj dalje, najmanj en rod.

Pri vseh slovenskih sodiščih so plačali v oktobru nad 900.000 dinarjev za sodne kolke. Dobro se pravdom!

Najmlajši jugoslov. slikar je pac Ivancik Filakovec, učenec Franca Smiduša, o katerem je znano, da je dne 29. septembra v prepircu ustrelil svojo 72letno mater. France se je izgovarjal, da se mu je puška po nesreči spróžila, ko jo je nesel iz kleti in hotel spraviti drugam. Sodišče ga je obsojilo na tri leta robije.

Prav doba socialne, slovenske Rusije.

Nemški pisatelj Herman Fehst

pisuje v posebni knjigi vplive

ko veliko število Jednotnih

bratov in sester, ki vam radi

dijo svojo pomord.

vajci začeli razkopavati njihove

najdbe, nazadnje so se pa le po-

dali in nekateri celo sami po-

magali.

Nepopisna revčina med trbo-

veljskimi ruderji

V preteklosti je bil nastop

zimskih dñi novo upanje trbo-

veljskimi ruderjiem. Menili so,

da bodo ljudje začeli bolj kuri-

ti peči, družba bo dobila naroci-

čila, ruderji pa zaslužek. Letos

pa ni nikjer videti še nobenega

povečanega dela. Odkar so ruderji

privolili v znižanje meze-

de, je število šihtov na mesec

nekoliko poskocilo, tako da se

dela sedaj po štiri ali pet dni

dober. Na Dukicem dnev-

inem obratu pa delajo vse de-

lovne dni. Toda ruderji so že

tako izmožgani in izmučeni, da

jim tudi s tem malim izboljša-

njem ni mnogo pomagano.

Poleg tega je tudi občina, ki

si je prizadevala, da pomaga

najbednejšim, povsem izčrpala

sredstva svojih socialnih skla-

dotov in je ukinila vse podpore

brezposelnim. Samo najbednej-

še matre, ki imajo dojenčke,

prejemajo še malo mleka, sicer

pa se dele podpore samo v iz-

jemnih, najbolj nujnih primē-

rih. Solarški kuhinji, ki daje

toplo kosoilo okrog 1200 izstra-

danim solarškom, preti katastrofa.

Zadnjič je občina povrnila

račune dočasnemu dobitniku

zadnjega leta ne bo mogla pla-

čati nobenih računov več, ker

je povsem brez sredstev. V

splošnem vlado med delavstvom

fotikana apatija in černina po-

trrost, kakor doslej še nikoli

pred zimo.

Odsoda. Maribor, 14. novem-

CHISHOLM JAYS READY WITH NEW EXECUTIVE BOARD, TEAM

Chisholm, Minn.—This is the Chisholm Kay Jays' mouthpiece speaking and commenting upon things of interesting nature to all who may listen. Yours truly was elected as official reporter of the men's department and my sister, Julie, as the reporter of the women. I'll do my best in detailing all social activities, including the sports.

Dec. 18, when meeting was called for the final one this year, we elected our officials. John J. Kordish, president; John Komidár, vice president; Rudolph Gazvoda, recording secretary; Louis Baraga, treasurer; trustees: Frances Andolshek, Julia Medved, Matt Gersich Jr. Wishing them the best of luck for the coming year—1935.

The basketball season has started. J. J. Kordish, with the help of other Range Kay Jays, met at Aurora and made up the season's schedule. We drew up a four-game schedule, with the opening date Jan. 3 with Eveleth.

The team is composed of eight members: John Pustovarh (captain), Matt Franko-

Louis Baraga.

FEMALE GOSSIP VALUABLE CLUE

Female gossip is a valuable clue toward understanding native attitudes in ethnological researches, according to Miss Regina Flannery of the department of Anthropology of the Catholic University of America at Washington, D. C., after studying the Indians of the James Bay region, the southern extremity of Hudson Bay, Canada, seeking information on the general material and domestic culture of the area.

"Everybody knows that women like to gossip," said Miss Flannery, "and our Indian sisters differ from us not a bit. Bridge tables and tea cups are conspicuous by their absence, but when the squaws get together the gossip starts. They talk about the good as well as the bad points of people. It is not necessarily and always scandalous, but scandal does play a rather large part. When the women get together to gossip, they don't care to have the men around. One of my informants used to tell her husband, as soon as we arrived, to get out, saying that we were going to talk about things that were none of his business. Usually the women are reticent when men are around, especially younger men."

"Gossip is an active force in their lives. It makes for conservatism, for keeping to the old ways of doing things. For example, in the case of dress, it has been customary for many years for the women to wear shawls around their shoulders. These shawls may be drawn up over the head when protection is necessary, and so take the place of hats. It was only last summer that my interpreter," Miss Flannery relates, "a matron of about thirty-five years of age, boldly adopted the more comfortable beret and sweater. She told me that even yet she feels very self-conscious as she knows the other women talk about her. She admits that she would certainly be much more comfortable when she goes off hunting with her husband if

BEATEN

An old Irishman who kept a fruit stall had some watermelons given to him by a friendly dealer and exposed them for sale among his other goods.

A smart American student, who was touring the Emerald Isle, wishing to try his wit on the old man, took up one of those melons and said:

"These are small apples you grow over here, my friend. In America we have them at least twice this size."

The Irishman slowly removed the pipe he was smoking from between his lips and coolly surveyed the speaker from head to foot for a second or two. Then, in a tone mingled with pity and reproach, he exclaimed:

"Shure, sorr, you must be a stranger in Ireland and know very little about the fruit of our country, whin you can't tell apples from gooseberries!"

They Tell Story for 1934

Checking Over Joliet's Calendar

Joliet, Ill.—The Joliet KSKJ Boosters Club will celebrate its third anniversary Jan. 15, and it can justly feel proud and happy over the third year of its organization.

The red-letter days in the past year are:

Jan. 6.—The boosters made up a night at the Lockport Recreation. A nice time was had by all.

Jan. 9.—The club sponsored a card party and dance for the benefit of our parish. Those in charge were: Florence Benedict, chairlady, Agnes Govednik, Frances Gregorash, Annette Koletzko, Rose Stepanich, Anne Vertin, Frances Zlogar, Al Jursic, chairman, Anton Horwath, Lud. Kuhar, Edward Mutz, Frank Rogel, Frank Plankar and Joseph Przybilski.

Jan. 14.—The basketball five met the St. Florians of So. Chicago at Joliet.

Jan. 22.—Installation of officers with Frank Lokar, Martin Shukle, Frank Opeka and Joseph Zalar, supreme officers present.

Jan. 24.—A card party and dance for the benefit of the club. All members of the Supreme Board were present.

Feb. 26.—Boosters held their monthly meeting. Also a gift was presented to Mr. Zalar, in honor of his 25th anniversary as supreme secretary of the KSKJ.

March 14-15.—Joliet boosters had the honor of sponsoring the seventh annual KSKJ bowling tournament at the Hub Recreation. Many towns were represented.

March 17.—Waukegan Drobniak's basketball team played in Joliet. After the game the visitors were guests at the St. Patrick's party at the KSKJ hall.

March 25.—Boosters received Holy Communion in a body.

March 26.—Monthly meeting with three new candidates joining.

April 29.—A great day for the bowlers of the booster club. They closed its league and followed it with a banquet. Those in charge were: John Mutz, Al Jursic, Frank Rogel, Anton Golobitch, Agnes Govednik, Ann Mutz and Florence Benedict.

May 14.—A day set aside for the mothers and fathers, with a variety program. Those taking part were Marie Terlep, Marie and Bernadine Vranicar, Annette and Christine Koletzko, John, Richard and Dorlene Churnovic, Jack Meade, Ann

Papesh, Kathryn Vlasich, Helen Vessel Joseph Zalar, Rev. M. J. Hiti and Rudy Daichman orchestra.

May 27.—Boosters helped the Union to celebrate the 40th anniversary.

May 27.—Baseball season was opened on this date. The boys played the St. Aloysius team.

May 28.—Boosters held their monthly meeting with nine members joining.

June 23.—Monthly meeting. 100 members attending. Also nine new members joining from Jan. 1 to June 23, we had 30 new members.

July 1.—Was the day for the boosters' outing held at Fox farm in Troy.

July 15.—Milwaukee, base-

ball team played in Joliet.

Aug. 19-26.—KSKJ Convention was held in Indianapolis, Ind. Booster members attending were: Anton Lilek, John Churnovic, Frank Ramuta, Lud Kuhar, Joseph Zalar, Antonia Struna, Mary Golobitch and Sophie Ramuta was a guest at the convention.

Aug. 19-26.—La Salita visiting a few boostettes, and what a time the girls had.

Aug. 23.—The club had its meeting. Rose C. Horwath was honored with an Our Page writer's pin.

Sept. 9.—An indoor picnic was held in the KSKJ Hall.

Those in charge were: Joseph Terlep, William Rogel, Mardy Videtic, Frank Hochvar, Rose C. Horwath, Kathryn Vlasich and Anne Shray.

Oct. 5.—The only booster member to be married this year was Matey Verbischer, and his bride was Agnes Morushak.

Oct. 7.—Helen Vessel was second in the Harvest Queen Contest.

Nov. 7.—KSKJ ladies' bowling league was organized.

In all, folks, the boosters had a busy year. The basketball team and bowling leagues are in full swing.

Happy New Year!

Reporter.

MAKE HONOR ROLL

La Salle, Ill.—The honor roll for the first semester at the La Salle Peru Township High School carries the names of 25 Slovenian students. They are:

Joseph Martinjak, Julius Jakse, Angelina Mahnic, Molly Maricic, Louise Merschak, Rose Novak, Margaret Obid, Mary Rancingaj, Joseph Shustersic, George Tubich, Mary Vogrich, George Zevnik, Theresa Zevnik, Felix Borisek, Angelina Debotsik, Theresa Livek, Victor Mozina, Edward Potocnik, Blasinekobsek, Rudolph Senica, Anna Strzel, Olga Trdin, Frank Udvanc, Joseph Vene and Frank Jakobec.

SPECIAL NOTICE

Chisholm, Minn.—The dance that was to be held Dec. 29 has been postponed. It will be held Feb. 9, 1935, at the same place, same orchestra, and the same price. So all you Kay Jays of your best—

in good-will for the benefit of the society and the organization is all that is asked.

Louis Baraga.

Ohio Group to Meet; Ready to Start Sport, Activity Program

Cleveland, O.—Representatives of KSKJ societies in Cleveland and vicinity will meet again to outline a policy for the newly formed association organized last month for the purpose of creating a renewed interest in the Union.

The meeting will be held at 1:30 p. m., Dec. 30, in the Slovenian Home, Holmes Ave., where a 100 per cent attendance is expected. At the meeting held Nov. 21 nine societies were represented by 27 delegates, who displayed an unusual amount of enthusiasm for the proposed plan of unifying the younger element in the Union.

With the preliminary organization steps out of the way, and an executive committee ready to go to work, the new group is ready to put into practice its policies.

The aim of the organization as outlined in the Slovenian section of this issue by George Panchur, secretary of the organization committee, is to make the KSKJ societies realize that it is important that the youth be organized and incited to activity and interest for the Union.

"If youth does not attend meetings and show an interest in the society," he contends, "our societies will suffer, as

Sheboyganites To Make Merry Sylvester Eve

Sheboygan, Wis.—Sylvester Eve will be a night of hilarity for both old and young. That is one night when there won't be any exceptions, as to how one behaves, and perhaps staggers around at SS. Cyril and Methodius' Church hall.

The merry-making will start with a supper served from 6 to 8, followed by dancing to the tunes of accordion music, German band Croatian string ensemble. There will be plenty of refreshments served, as well as ale for parched throats.

We are hoping to see some of our friends from surrounding territories. We are sure our hosts and hostesses will show you the best time of your life. No doubt, you will agree that you will get the most of the best of, for your "denar" or money in this little hick town, as most people call it.

Reporter.

HUSBANDS GIRLS WANT

What kind of husbands do most modern girls want? Rich men's sons or boys who have been brought up to know that a nickel is a big nickel as well as how to work? It wasn't so long ago that every girl had her heart set on capturing some rich man's son or better. Now it seems that things have changed. Most girls today want a husband who can toil as well as play bridge and attend socials and the like. A survey made at the University of Oklahoma reveals that even the modern co-ed wants a husband in preference to the socialite. In fact they disclosed they wanted a "man just like the man who married dear old grandma," providing that stalwart individual is a man of character—robust in many virtues, etc., etc.

"According to the American Federationist for November, there were about 140,000 more unemployed in August, 1933, than in August, 1932, but 840,000 more in September, 1934, than in September, 1933. Barron's for Nov. 5 gives figures to show that 190 important industrial corporations had a falling

(Continued on page 8)

W L

	W L
Slovenic Coals	17 7
Hickory Markets	13 11
Illinois Wines	11 13
Johnston Cookies	7 17

Joliet, Ill.—Slovenic Coals won three games from the Johnston Cookies and the Hickory Markets went into second place by sweeping the series with the Illinois Wine and Liquors. Honor bowlers were A. Lilek, 202; F. Plankar, 213.

W L

	W L
Logoda Tavern	12 5
Modern Fur Shoppe	4 13

The Modern Fur Shoppe won two games from the Logoda Tavern team. The girls are planning on a few match games with outside teams.

W L

	W L
Modern Fur Shoppe	4 13

The Modern Fur Shoppe won two games from the Logoda Tavern team. The girls are planning on a few match games with outside teams.

W L

	W L
Modern Fur Shoppe	4 13

The Modern Fur Shoppe won two games from the Logoda Tavern team. The girls are planning on a few match games with outside teams.

W L

	W L
Modern Fur Shoppe	4 13

The Modern Fur Shoppe won two games from the Logoda Tavern team. The girls are planning on a few match games with outside teams.

W L

	W L
Modern Fur Shoppe	4 13

The Modern Fur Shoppe won two games from the Logoda Tavern team. The girls are planning on a few match games with outside teams.

W L

	W L
Modern Fur Shoppe	4 13

Birdseye View

If we pause in our daily lives long enough to cast our thoughts into the past we would get a birdseye view of the wonderful fraternal work in the KSKJ during 1934—it conjures as if by magic the spirit that was imbedded into its members, and gives all plenty of food for thought.

With these thoughts in mind we bring to the front St. Ann's Society, No. 139, of La Salle, Ill. This society began the year 1934 with Mrs. Emma Shimkus as its newly elected president. The success of the society is due, not only to the president, but to the splendid co-operation she received from both officers and members. It was with this in mind, and of the careful managerial work of Mrs. Shimkus that she was unanimously re-elected to that office for 1935.

The month of February, the anniversary month of the society, was fittingly observed by presenting a program consisting of a two-act farce and dancing party on Feb. 6.

March brought the jubilee campaign and with it a host of new members. The fact that No. 139 was accorded the trophy for the Midwestern section is due to the captain of the campaign, Mrs. Jennie Bruder, who showed the true spirit of KSKJ fraternalism in the manner in which she handled the campaign. The results of her untiring efforts were to make St. Ann's double its size in membership.

The month of October the society sponsored a card and bunco party for the benefit of its treasury, and December brought the year to a close.

The officers and members are eagerly looking forward to 1935—hoping that it shall prove as fruitful as 1934—that the wealth of new ideas was imbedded into a fertile soil, from which nothing but good harvests shall be reaped.

Frances Jancer.

SHE AWOKE AND WON \$10,000 PRIZE

Being adjudged the cutest baby in America is quite a distinction, but it doesn't make a high-brow out of little Marilyn Yvonne Miller of Pierre, S. D. She looks on, as cute as she can, while her mother and father, Mr. and Mrs. R. C. Miller, inspect the \$10,000 check she received in the nation-wide baby contest, conducted by a commercial company and the Century of Progress. There were 114,364 entries.

Here's the story of Marilyn's victory. She was born in St. Mary's Hospital in Pierre, S. D., and was especially admired by a nun, Sister Elexia, who started her on the road to fame. Sister Elexia had a painting of a baby asleep. So she said to Marilyn's father, who is a photographer:

"Why don't you make a companion picture and call it 'The Baby Wakes'?"

And the very moment Marilyn woke up, before she had a chance to become self-conscious of "posey," her father snapped the picture, which critics have acclaimed as the most perfect baby photograph ever made. It wasn't made for any contest, but it won easily.

The new office boy had been instructed how to answer callers. Just before noon a man asked, "Is your boss in?"

"Are you a salesman, a bill collector, or a friend of his?" inquired the boy.

"All three," the man answered.

"Well, he's in a business conference. He's out of town. Step in and see him."

Have Long String of Wins

Though isolated from KSKJ competition the Knights of Trinity of Brooklyn, N. Y., go about their sports in a way that is making the rest of the KSKJ world wonder just how it is done.

According to latest reports the Knights registered their 29th consecutive basketball victory.

The boys of this whirlwind team are: top row (left to right): Cab, F. Cerar, F. Arko, Ed Bruder.

Sitting: Joseph P. Staudohar, Joseph A. Staudohar, Charles Staudohar, Dom Suplina, John P. Staudohar.

Lorain Lodge Will Sponsor Dance Saturday

The SS. Cyril and Methodius Society, No. 101, will sponsor a dance on Saturday, Dec. 29, at the Slovenian National Home, beginning at 8 p. m.

The members of the lodge are cordially invited to attend the affair without fail. The public is also most cordially invited.

You will enjoy dancing to the orchestra which has been obtained to furnish the music. Refreshments will be served. The admission, only 20 cents.

We assure you a good time. Therefore, don't forget the dance to be held by the C. and M. Society Saturday, Dec. 29, at the Slovenian National Home.

Michael Cerne, Sec'y.

THAT WONDERFUL SOMETHING

There's something that maketh a palace

Out of four walls and a prayer;

A Something that seeth a garden

In one little flower that is fair;

That teneath two hearts to one purpose

And maketh one heart of two;

That smiles when the sky is a gray one,

And smiles when the sky is blue.

Without it no garden hath fragrance,

Though it holdeth the wide world's blooms;

Without it a palace a prison

With cells for banqueting rooms;

This Something that halloweth sorrow

And stealtheth the sting from care;

This Something that maketh a palace

Out of four little walls and a prayer.

Selected.

It is believed that all lions are "left-handed." A famous explorer says that when a lion desires to strike a forcible blow it nearly always uses the left paw.

—Selected.

KSKJ ATHLETIC BOARD

Frank Banich, chairman,

2015 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.

Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

William Kastelic, 15930 Saranac Rd., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Two Kinds

There are only two kinds of people in the world—the people who live in the shadow and gloom, and those who live on the sunny side of the street. These shadowed ones are sometimes called pessimists; sometimes, people of melancholy temperament; sometimes they are called disagreeable people; but, wherever they go, their characteristic is this: their shadow always travels before them. . . . These people never bear their own burdens, but expose all their wounds to others. They are all so busy looking down for pitfalls and sharp stones and thorns on which to step, that they do not even know that there are any stars in the sky. These folks live on the wrong side of the street. And yet it is only twenty feet across to the other sidewalk, where sunshine always lies.—Newell Dwight Hillis.

Golf Champ

Frank Ivantic of St. Joseph Sports, Waukegan, Ill., led the field with a 79 in the First K. S. K. J. Golf Tourney held this year in Waukegan.

Frank besides being a ball player, also annexed the KSKJ tennis crown in a tourney held in the twin-city.

Patient in 418

By Dr. James W. Mally

(Continued from last issue.) She did not have long to wait. Mr. Sheridan and the kiddies soon left after an exuberant exchange of greetings. She somewhat hesitatingly rapped on 418, and to an immediate, "Come in," she entered. "Oh, it's you, Miss Joyce. I'm afraid you'll find my temperature just this side of the sky. The excitement of seeing my garrulous little ones has worn me out a little, I'm afraid."

"Never mind, Miss Joyce, I know how you feel. Just give me the card so that I can make due acknowledgments, and everything will be satisfactory. One more bouquet makes little difference. This room is too

Death Takes Member

La Salle, Ill.—The grim reaper took from this locality Mr. Louis Bedenko, Edwards Ave. Mr. Bedenko passed away at St. Mary's Hospital on Dec. 13, after a few days' illness, with pneumonia.

Mr. Bedenko was president of Holy Family Society, No. 5, for many years until he resigned several years ago. He is well known in KSKJ circles in La Salle and vicinity. At the time of his death he was 60 years old.

He is survived by his wife and seven children, Frank and Louis Bedenko of Detroit, Mich.; Charles, Anton, Joseph, Ursula and Frances, at home.

The funeral was held Sunday afternoon, Dec. 16, from St. Roch's Church to St. Vincent's Cemetery. The funeral was the largest ever held in La Salle, almost 300 cards in the solemn procession.

Frances Jancer.

Midwest Basketball Champs

St. Florians of South Chicago played a series of games with Jay teams in the Midwest, and later overcame all opposition in the first Midwest Basketball tourney held in Waukegan, Ill.

Heavyweight squad (left to right): Joe Bugos, Tony Franke, Ed Kucic, Capt. Alex Hurysz, John Zupancic, John Franke, Manager Ed Kompare.

Lightweights: John Povse, George Blasic, Frank Hvala, Capt. Frank Strubel, John Benkovich, Fred Marko, Frank Benkovich.

Two heavyweight players not in the picture are Tony Lowery and Frank Zupancic.

Shortly after the Midwest season closed the Florians met the St. Joseph Sports of Cleveland in a home-home booking and divided wins.

SPONSOR RETREAT**FEMALE Gossip**

(Continued from page 7) views of the people—all of which are certainly a legitimate part of ethnology. On such a question as that of generosity, one could gather from comments that not only are there great individual differences, but that these differences are keenly recognized. There is one old Cree woman at Moose Factory who is the soul of generosity. When she was younger and the proceeds from her husband's and her own efforts at hunting and fishing were much greater than the meager bit with which they now attempt to eke out an existence, this woman shared out most generously with all. Moreover she would see to it that the old and infirm who could not come to her for their share would get some of whatever she was dividing. But there are many younger than herself to whom she has been more than kind who never think of her now that she is crippled. Much to the indignation of several women with whom I was talking, some of these ingrates still come up to her cabin when they hear that she happens to have a little something.

One easily gathers from gossip that a handsome face and possession of money are not attributes of first rank when a mother is considering a possible husband for her daughter. That a man be a good provider, in the Cree sense, and of a kindly disposition, is far more important. One

mother was chided a little because she turned down the suit of a fairly well-to-do white man who wished to marry her daughter. She replied, 'Of what use are his looks and his money when he cannot even shoot a gun straight?' Most of the other women agreed that this was the proper attitude.

They realize, too, that a man does not seek out beauty when looking for a mate. In fact, this qualification seems not to play a part at all. A man wants a girl who can do things—make snowshoe netting, and rabbit-skin blankets, butcher a moose, tan the hide, cook and preserve the meat. She must be healthy, and last but by no means least, she must not be too talkative, or as one woman put it, 'have a blathering tongue.'

After making Mrs. Sheridan comfortable, the little nurse quietly left the room to joyously go about the necessary tasks of the early morning.

Then came the singers, and the lovely Christmas chants solemnly reverberated through the spacious corridor. When Miss Traynor heard them she recalled the past Christmas Eve she had spent so joyously in the circle of her family. How happy she had been, how they had all loved each other. It was only her stubborn determination to make good that had driven her away. And now for the first time she realized that she had been cruel. Cruel to them by being silent. What a feeling of security and rest it gave her that at least one, or perhaps all of them, knew where she was, and had been so graciously tactful just to send her the flowers, giving her the opportunity to bury her false pride and write to them.

The last notes of the evening's finale, that beautiful Adeste Fidelis, had just quietly died away as she reached for the signal cord. When Miss Joyce answered she found her patient sitting up in bed, red-eyed but smiling. "Will you please bring me some writing paper and a pen," she begged. "I am going to write a letter."

The last notes of the evening's finale, that beautiful Adeste Fidelis, had just quietly died away as she reached for the signal cord. When Miss Joyce answered she found her patient sitting up in bed, red-eyed but smiling. "Will you please bring me some writing paper and a pen," she begged. "I am going to write a letter."

"Information of this kind has a real place in ethnological field study and publication, for it seems to give a more living insight into the inner life and thought of the people and into their attitude toward their own institutions as well as toward one another, into both native culture and native personality."

Joliet Boosters Hold Annual Meetings, Elect

Joliet, Ill.—The Joliet KSKJ Boosters held their annual meeting Dec. 17. Election of officers took place. Those elected for 1935 are: President Lud. Kuhar; vice-president Gen. Benedict, secretary Josephine Ramuta, recording secretary Anton Golobitch, treasurer Anton Lilek, trustee No. 1 John Bluth, No. 2 Ann Vranesic, No. 3 Rose Stepaniak. Sergeant-at-arms Joseph Terlep and reporter C. Petan. After the meeting a Christmas party was held. The decorations were set out by a table decorated with candles and centered with a Christmas tree. Santa Claus exchanged gifts for the members. Refreshments were served.

The club acknowledges the work of the following members who prepared the lunch: Anne Shray, Catherine Terlep, Josephine Ramuta, Mary and John Churnovich and Rose C. Horwath and Santa Claus was Joseph Terlep and 280 lb. member. Reporter.

SEES IMPROVEMENT IN ECONOMIC CONDITIONS

(Continued from Page 7) off of 24 per cent in net earnings for the third quarter of this year, as compared with the same period last year. On the other hand, it is reported that the incomes of American farmers, including government grants, are 25 per cent higher this year than last. From one source we learn that during the past year in typical manufacturing industries, average labor cost per man hour rose from an index of 80.8 to 110.7, while individual production fell off with the results that labor costs per unit of product increased from 62.4 to 82.7, thus forcing up prices of the product and forcing down the amount of the product than can find a market.

The verdict is fairly unanimous that retail sales throughout the nation are expanding at a rate that would normally indicate recovery, but there are plenty of critics to object that the expansion is due to government spending and that when this tapers off or shall be left with a greatly increased national debt to pay off and a deflated industry to make the payments.

"After all, probably the best ground for holding that the United States is economically better off than it was a year ago is to be found in the conviction that the fundamental economic forces appear to be set for recovery at a time when the government and business have ironed out some of their more important differences and seem to be ready to go forward with an improved grade of team-work."

Oil well pumps in Texas are now operated by electric motors.

Cutting the hair short used to be a punishable offense in France.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:
1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewritten material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Friday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Editor: Stanley P. Zupan.